

[Lembourn.]

der og dertil muligvis et 3 måneders sprogkursus.

Disse krav er sandsynligvis for store for det apparat, man har i øjeblikket. Det er næppe tænkeligt, at Mellemfolkeligt Samvirke kan klare en så stor opgave, sådan som forholdene er i dag. Dertil kommer, at det efter min mening er meget afgørende, at man prøver på at sammenarbejde Norges, Sveriges og Danmarks indsats på dette felt. Hvis opgaven kan løses på nordisk basis, vil der være langt mere effektive midler til rådighed, flere penge, større kontakthæder, og der er vel ikke nogen grund til, at man ikke skulle søge denne kontakt så hurtigt som muligt, idet netop Norge og Sverige i disse måneder er i færd med at revidere deres syn på hele dette forhold og sætte yderligere ind.

Denne opgave tror jeg er så væsentlig, så dybt alvorlig for den vestlige verden, at forespørgslen må opfattes som en appel til folketingets partier om at lægge partiskellene bort og en appel til de institutioner, der har med u-landsarbejdet at gøre, om at lægge private interesser til side. Jeg håber inderligt, at den udtalelse, som den højtærede udenrigsminister fremsatte, da han kom hjem fra Afrika — ifølge Politiken sagde han: „Fredskorps duer ikke“ — var en fortællelse. Det er min opfattelse, at kun folketinget kan klare denne store opgave, for den skal løses på national basis, hvis den virkelig skal appellere til alle. Der ligger derfor i forespørgslen også en opfordring til at anlægge en ny vurdering af vor u-landspolitik.

Vi anvender 3 metoder: vi giver garantier for private investeringer, vi giver lån op til 300 mill. kr.s grænsen, og vi giver diverse former for u-landsstøtte, administreret stort set af styrelsen. Det er et spørgsmål, om vi har satset rigtigt, om ikke vi har anlagt et for materialistisk syn på u-landspolitikken og glemt den psykologiske og sociologiske forberedelse. Det var måske snarere dér, man skulle have sat ind. Der ligger derfor i forespørgslen en opfordring til den højtærede udenrigsminister til nu at undersøge, på hvilke punkter der tiltrænges en samlet nyvurdering af vor u-landspolitik efter den 3-årige periode, man hidtil har arbejdet i, og om man ikke fremover skulle

dreje de midler, vi sætter ind, i en anden retning.

Med det formål at skabe et effektivt u-landskorps, med det formål at skabe en debat, som virkelig kan trænge ud til befolkningen og gøre den klart, hvor alvorligt dette problem er, og med det formål dermed også at sætte fart i forsøgene på at skabe et nordisk fællesskab med indsats på uddannelsesområdet stiller vi derfor følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

„Vil udenrigsministeren inden for de planlagte rammer af u-landshjælpen i højere grad sætte ind på uddannelsesområdet, bl. a. ved at søge udsendelsen af frivillige udvidet til et selvstændigt dansk u-landskorps?“

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg kan være enig med det ærede medlem hr. Lembourn i hans vurdering af betydningen af det problem, man står over for. Jeg har også, længe inden det ærede medlem begyndte at tale om det, peget på nødvendigheden af og appelleret til folketingets partier om at få tilslutning til en øget indsats på u-landsområdet. Jeg er enig med det ærede medlem i, at konflikten nord-syd kan blive og måske allerede er på vej til at blive den mest betydningsfulde spænding og konflikt i verdenspolitikken. Jeg er også enig med det ærede medlem i, at tiden stadig er inde til, at man ved en tilstrækkelig energisk indsats i hvert fald kan gøre sig håb om at modvirke, at denne konflikt får lov til at antage en skarpere karakter. Vi har drøftet disse spørgsmål gennem årene, vi har prøvet på international basis, på nordisk basis, på dansk basis, om der kunne skaffes den fornødne tilslutning i befolkningen, i folketinget, til at gøre en sådan større indsats, og jeg hilser det kun velkommen, at det ærede medlem vil lægge sin utvivlsomt værdifulde digteriske, moralske og politiske kraft ind i arbejdet, sådan at vi om ikke andet i hvert fald kan komme et skridt videre. Jeg byder altså det ærede medlem velkommen i medarbejdernes kreds for at skaffe effektiv u-landshjælp.

Både forespørgslen karakter og det ærede medlems begrundelse gjorde det i og for sig rimeligt at have en generel debat om u-landshjælpen, for jeg kan ikke være enig